

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

22. De ira.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Concipiendi sunt affectus in primo puncto indicati. 1. Ut habitis contentus sim, quamvis modicis: neque appetam aliena. 2. ut iisdem bene utar, & liberaliter in pauperes. 3. ut sine affectu habita possideam, quasi non habens. 4. Ut libenter etiam experiar defectum, causa Christum imitandi. 5. Serviam Deo non ob temporalia, sed quia dignus est, & ut assequar æterna.

Proposita quinque.

MEDITATIO XXII.

De Ira.

PUNCTUM PRIMUM.

Ira est appetitus inordinatus vindictæ, cum accensione sanguinis circa cor. Peccatur 1. mente, si concipiat odium personæ offendentis, si ulcisci proponat, si saltem desideret ei quidpiam mali evenire, si gaudeat de malo eveniente, aut tristetur. de illius bono. 2. Peccatur verbo, cum ex affectu vindictæ prorumpitur in convitia, aut detractionem, aut imprecationes malas, aut contentiones, rixasque verborum. 3. Opere, cum ex vindicta infertur aliquod damnum in corpore aut rebus, propria auctoritate: vel si à Magistratu flagitatur, id fit ex odio personæ; non sincero amore justitiæ: vel si inexorabilis planè homo sit ad condonandum. Porro ex ira existunt lites, factiones, bella.

1. Ira cogitationis.
2. Verbis.
3. Operis.

Irae affinis est impatientia, quæ propriè non est appetitus vindictæ, sed immoderata tristitia ex

4. Impatientia.

ex incommodis occurrentibus, & conatus repellendi illa. Ex quo affectu nascuntur variae peccata. Deum quidem, per modum querelæ, & aliquando cum expressa blasphemia; in alios autem, exhibendo se morosum & asperum, & inquietum contra honorem pacis: imò in ipsas bestias, præ impatentia, sæviendo, aut in res etiam inanimatas involando. Præterea in seipsum insurgit, mortem optando, vitæ tædio, ex impatentiâ malorum, vel morsu, aut simili impetu in semet irruendo.

PUNCTVM II.

Pœnæ.

1.

Ipsa ira.

2.
Deus.

Gen. 4.

24.

Mat. 5.

23.

POenæ. 1. Ipsa ira est sibi pœna, quia est velut phrenesis quædam, mentisque insania; imò quasi malus dæmon possidens hominem. Similia enim obsessis à dæmone agit. Deinde sic turbat animam, ut incapacem reddat cœlestium, & in habitantis Spiritûs Sancti, qui non requiescit nisi super quietum & humilem. 2. Deus ulciscitur ultores, jam à principio. Ultio dabitur septuplum de Cain, de Lamech verò septuagies septies. Sed illud præcipuum, quod Christus pronuntiavit: *Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri, reus erit iudicio.* Antequam prodeat foras ira, jam apud Deum instituitur iudicium. *Qui autem dixerit fratri suo, Raca, reus erit concilio.* Si erumpat in signum, de ampliore pœna consultatur. *Qui autem dixerit, Fatue, reus erit gehennæ ignis.* Hic jam hoc ipso est reus æternæ damnationis, quando apertam contumeliam jactat. Quid si pejus aliquod in-

inferat? 3. Illic duplici torquebitur igne, iracundia & flammæ: nam eo, quòd impatientissimè feret flammæ, nec vitare poterit, rabiè percitus augebit incredibiliter cruciatum. In quo differunt animæ justæ purgatorii; quòd pœnas ferunt patienter, indèque referunt solatium suæ conscientia.

Hinc discam primò declinare omnem motum iræ; qui suspectus est, quando etiam sumitur zelo iustitiæ, ne subsit appetitus propriæ vindictæ. Secundò, insurgentem initio opprimam, ne invalescat: nam *scintilla unâ augetur ignis*, *Eccl. 11.* ut Sapiens ait; nec est facilè auctum extinguere. Fuga. 9. Infernus duplex. 34.

PUNCTVM III.

Bonum compressæ iræ, sive mansuetudinis & patientiæ, quibus frænatur. Nam mansuetudo averfatur nocere cuiquam & comem se exhibet etiam inferentibus injuriam; patientia sustinet mala illata, ne idcirco homo exorbitet aut indignum aliquid faciat. Fructus.

Fructus istarum virtutum sunt. 1. Pax cordis, quia *Mansueti possidebunt terram*: in potestate habebunt seipfos, & *In patientia vœstra possidebitis animas vestras*. 2. Mansuetudo reddit amabiles: *Qui in mansuetudine opera sua perficit, super hominum gloriam diligitur*. 3. Patientia autem facit spectandos & admirabiles apud alios: *Melior est patiens viro forti, & qui dominatur animo suo, expungatore orbium*. Faciunt Deo amabilem, & accessum ad Deum pandunt, 1. Mat. 5. 4. Luca 21. 19. 2. Eccl. 3. 19. 3. Pro. 16. 32.

exem-

96 Pars I. Meditatio XXIII.

exemplo Moyſis, ob inſignem manſuetudinem:

Quare jubet Paulus: *Volo viros orare omni loco,*

1. *Tim. 2. levantes puras manus ſine ira & diſceptatione. 4.*

3. Tales habent Spiritum Chriſti. Vnde Diſcipu-

4. lis cupientibus venire ignem de cœlo in Sama-

Luc. 9. 5 ritanos, quòd non recepiffent ipſos, Dominius

5. ait? *Nescitis cujus ſpiritus eſtis: meus certè non*

eſt ultionis ſpiritus, ſed benedictionis. Vnde

1. *Pet. 2. Petrus de illo: Cùm malediceretur, non male-*

23. *dicebat: cùm pateretur, non comminabatur.*

MEDITATIO XXIII.

De Invidia.

PUNCTUM PRIMUM.

Invidia ex ſuperbia. **I**nvidia eſt triſtitia de bono proximi, quâ noſtrum excedit, vel obſcurat. Oritur ex ſuperbia, & comitem habet iram; & ita utriſque actus, veluti odium proximi quia illius ſucceſſus me obſcurant, gaudere de proximi depreſſione, triſtari de laude, minuere illam, detrahere.

Materia invidiæ.

1. Invidia diſtingui poteſt, juxta genera rerum quaſi objecta invidiæ. 1. De bonis externis aut corporis, quòd præcellat divitiis, dignitate, honore, gratia hominum, corporis dotibus. Et hæc eſt mundana. 2. De bonis intellectualibus. 3. De bonis virtutum. 4. De ipſamet charitate & gratiis gratuitis: quod eſt peccatum in Spiritum Sanctum, quale fuit Luciferi, ut ideo ſtruxerit homini inſidias ad peccandum. *Invidia enim diaboli mors introvit in orbem terrarum;*

Sap. 2. 50

rum;